146| Ἐπ’ Ἐμοῦ πάντες οἱ πιστεύοντες ἐπαναπαυθήσονται.

ΦΑΡΑΧ - ΤΟΜΟΣ Α΄ · https://docs.theosis.work/db/farax/farax_a/146-ἐπ-ἐμοῦ-πάντες-οἱ-πιστεύοντες-ἐ/

Ἐπαναπαυόμενοι δὲ ὀφθήσονται τῆς Βασιλείας Μου, ἂν τοὺς πρὸς αὐτοὺς λόγους Μου ἐτήρησαν καὶ τῶν φθεγμάτων Μου ἐνωτίσθησαν. Οὐδεὶς ὅμως ἐκ τῶν ἀκουσάντων Με καὶ μὴ τετηρηκότων τοὺς λόγους Μου ὤφθη τὴν Βασιλείαν Μου.

Ἐν δοκιμασίαις ζῶν καὶ ἐν δοκιμασίαις πρὸς Ἐμὲ ἐπανερχόμενος ζήσεται ἐν τῷ Βασιλείῳ Μου ὑπὸ δοκιμασίαν, **ἄχρις οὗ ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ ἀποτίσει καὶ τὸν τελευταῖον ὀβολὸν τῆς πρὸς Ἐμὲ ὀφειλῆς του.** Οὐδεὶς ἐκ τῶν ὅσων ἐγνωκέ Με στερηθήσεται τῆς Βασιλείας Μου, ἀλλὰ ἵνα ἐν αὐτῇ ταχύτερον ὑπεισέλθῃ ἐπὶ τῆς νῦν ζωῆς αὐτοῦ, ἂς θέσῃ μείζονα δοκιμασίαν, διότι ἐκ ταύτης ἀπαλειφθήσεται μέγα μέρος τῆς πρὸς Ἐμὲ ὀφειλῆς του.

Εὐτυχὴς ὁ ὑπ’ Ἐμοῦ δοκιμαζόμενος, ὡς ἐν δοκιμασίαις ὁ καρπὸς τῆς νίκης αὐτοῦ καὶ ὁ στέφανος ὁ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ περιβάλλων, διότι πᾶς ὁ ἐν τῇ Βασιλείᾳ Μου ἀνήκων δοκιμασθήσεται καὶ ὁ μείζονας δοκιμασίας ὑποστὰς καὶ ἀνθέξας καὶ νικητὴς ἐξελθών, οὗτος ὄντως διὰ τοῦ ἐπάθλου Μου ἀμειφθήσεται.

Τὸ μικρότερον δὲ ἐπαθλόν Μου ἐστὶ ἡ ὑπ’ Ἐμοῦ ἀναγνώρισις αὐτοῦ ἐν τῷ Κόσμῳ Μου ὡς ἀξίου Μου ἀκολούθου καὶ προχείρισις αὐτοῦ ἀπὸ μαθητοῦ εἰς ἀντάξιον ἀποκαταστάτην Μου.

Ἀποκαθιστῶν δ’ Ἐμὲ ἐν τῇ ὁλότητι τῆς Πνευματικῆς αὐτοῦ ὀντότητος καὶ διὰ τῆς ψυχικῆς αὐτοῦ ἀποκαθάρσεως, γενομένης ἐν τῇ πλήρει ἀποκαταστάσει Μου ἐν αὐτῷ, διδάσκαλος τῶν ἄλλων τοῖς ἑπομένοις αὐτοῦ γενήσεται, ἵνα δι’ Ἐμοῦ καὶ διὰ τῆς πρὸς αὐτὸν ἐπενεργοῦς Μου διαφωτίσεως καὶ αὐτοὺς παρ’ Ἐμοὶ ὡς αὐτὸς ἀποκαθιστῶν καταστήσῃ καὶ αὐτοὺς διδασκάλους τῶν ἑπομένων αὐτοῖς, ἵνα οὕτω πρὸς Ἐμὲ πάντες τῇ χειραγωγίᾳ αὐτοῦ διὰ τῆς πρὸς αὐτὸν ἐπαγωγῆς Μου βαδίσωσιν.

Μὴ αἰτιᾶσθε ὅθεν τὰς δοκιμασίας ὑμῶν ὡς αἰτίαν τῆς ἐπιγενομένης πρὸς ὑμᾶς παρακωλύσεως πρὸς τὴν πρὸς Ἐμὲ ἄνοδον, διότι μόνον διὰ τούτων ὁ εἷς Ἐμὲ ἀνήκων καὶ πρὸς Ἐμὲ προσερχόμενος δοκιμάζεται, ἵνα ἀνέλθῃ.

Εὐτυχὴς πᾶς ὁ μείζονας δοκιμασίας ὑποστῇ ἐν τῷ Ὀνόματί Μου. Ἀνέλθετε πρός Με δοκιμαζόμενοι. Ἀνέλθετε πρός Με ὑπὸ πάντων στερούμενοι καὶ βασανιζόμενοι. Διότι ὁ

στερούμενος τῶν ἀπολαυῶν τῆς ζωῆς, ἵνα πρὸς Ἐμὲ ἔλθῃ, μείζονας ἀπολαυὰς κτήσεται ἐν τῇ Βασιλείᾳ Μου ἐκείνων, ἃς ἐν τῇ νῦν αὐτοῦ ζωῇ ἐστερήθη.

Οὐδεὶς ὅμως ἐξ ὑμῶν στερεῖται τῶν προσκαίρων ἀπολαυῶν, ἵνα δρέψῃ διὰ τῆς στερήσεως αὐτῶν μείζονας παρ' Ἐμοί.

Ἀλλὰ ἵνα τὶ πρὸς Ἐμὲ ἔρχεσθε αἰτοῦντες; Ἐκείνων, ὧν ἐνετειλάμην ὑμῖν, οὐδόλως τετηρήκατε, πάντων δὲ τῶν ὅσων ἐν τῇ ζωῇ ὑμῶν ἀπολαύσεων ὑπαρχουσῶν οὐδόλως ἐστερήθητε καὶ οὐκ ἔτι τὴν στέρησιν αὐτῶν εὐδοκοῦντες ἐπιδιώκητε.

Ἐν ὑμῖν οὐκ ἔστιν ἄλλη ὁδὸς πλὴν ἐκείνης, ἣν ὑπέδειξα ὑμῖν. Ἀνέλθετε πρὸς Ἐμὲ ἀκολουθοῦντες αὐτήν. Ἐν τῷ σταθμῷ τῆς ζωῆς ὑμῶν δοκιμάσατε ἵνα ἀνέλθητε. Ὅσον θὰ ἀνέρχεσθε, κατὰ τοσοῦτον θὰ ἀποκτᾶτε δυνάμεις, ἵνα ὑψηλότερον ἀνέλθητε. **Ἐν Ἐμοὶ ὑπάρχει ἡ Ζωή.** Μὴν ἐμμένετε ἐν τῇ ἀνέσει τῆς ζωῆς ὑμῶν, διότι τοῦτο κωλύει τὴν πρὸς τὴν Ἰδικήν Μου εἴσοδον. Περικόψατε ἐκ τῶν ἀπολαυῶν τῆς ζωῆς ὑμῶν τὰς πλείστας καὶ δοκιμάσατε τὸν καρπὸν τῆς Ζωῆς, ἣν ἐπιφυλάσσω ὑμῖν ἐν τῷ Κόσμῳ Μου.

Δοκιμασθῆτε ἐν τῷ κόσμῳ ὑμῶν, ἵνα ἐν τῷ Κόσμῳ Μου ἀπολαύσητε τὴν Ἀθάνατον Μακαριότητα καὶ ἵνα οὐδόλως ὑπὸ τῶν βασάνων καὶ δοκιμασιῶν τῆς προσκαίρου ζωῆς ἐν μέλλοντι δοκιμασθῆτε.

Ἐγὼ πάντοτε ἀναμένω ὑμᾶς, ἵνα πρὸς Ἐμὲ προσέλθητε, οὐχὶ διὰ τῶν ἐλαττωμάτων τῆς ψυχικῆς σας καθυστερήσεως, ἀλλὰ διὰ τῶν προτερημάτων ἐκείνων, τὰ ὁποῖα θὰ ἀποκτήσητε ἀποβάλλοντες τὰ ἰδιώματα τοῦ παλαιοῦ καὶ ἐνστερνιζόμενοι τὰς ἀρετὰς τοῦ Νέου ἀνθρώπου.

Ἐν ὑμῖν ἀποκατασταθήσομαι, ὅταν πλήρως ἀποκαθαρθῆτε.

Ἡ ἀποκάθαρσις δὲ ὑμῶν συντελεσθήσεται διὰ τῆς πλήρους ὑμῶν προσηλώσεως εἰς τὸ ἔργον, τὸ ὁποῖον ἀνέθεσα ὑμῖν νὰ φέρητε εἰς πέρας.

Ἐν ὑμῖν, ἐν ἑκάστῳ ὑμῶν ἐνυπάρχει ἡ Ἀκτὶς τοῦ Φωτός Μου. Διὰ τῆς προσπαθείας καὶ ζήλου ὑμῶν προσπαθήσατε, ἵνα τὴν Ἀκτῖνα Μου ταύτην καταστήσητε ἴδιον φῶς καὶ φωτίσητε δι' αὐτοῦ, ὡς ἰδίου φωτός Μου, τὸν κόσμον ὑμῶν.

Μὴ μένετε εἰς τὰ ἴδια καρτεροῦντες, ἀλλὰ τολμήσατε νὰ ἐξέλθητε ἐκ τοῦ τέλματος, εἰς ὃ εἰσχωρήσατε αὐτοθελήτως. Πρὸ ὑμῶν εἰς ἐλάχιστα βήματα διανοίγεται εὐρυτάτη ἡ ὁδὸς ἡ πρὸς Ἐμὲ ἄγουσα. Ἐξέλθετε αὐτοῦ τὸ ταχύτερον δι' ἑνὸς ἅλματος καὶ εὑρεθῆτε καὶ πάλιν ἐπ' αὐτῆς. Ἕκαστος ἐξ ὑμῶν ἂς ἐργασθῇ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον. Ὁ χρόνος τῆς ζωῆς ὑμῶν βραχὺς ἐστίν. Μὴν καταναλώσητε αὐτὸν εἰς ἀσκόπους διατριβάς, ἀλλὰ ὅλοι ὁμοῦ ἀπὸ κοινοῦ προσπαθήσατε πῶς νὰ φθάσητε τὸ συντομώτερον καὶ πάλιν ἐπὶ τῆς ἀτραποῦ ὑμῶν, ἐξ ἧς παρεκκλίνατε καὶ νὰ

συντάμητε τὸ διάστημα τῆς πρὸς Ἐμὲ ἀνόδου σας διὰ ταχέος βήματος.

Ὁ βίος ὑμῶν ἐστὶ βραχύς. Ἐπιδιώξατε πῶς νὰ φθάσητε τὸ ταχύτερον εἰς τὸν σκοπόν, δι’ ὃν προώρισα ὑμᾶς. Τοῦτο δὲ συντελεσθήσεται, ἐὰν ἕκαστος ἐξ ὑμῶν διὰ κοινῆς καί ὁμοφρόνου συνεργασίας καὶ ἀμίλλης ἐπιδιώξητε νὰ ἄρητε τὰ ἐμπόδια καὶ βαδίσητε μὲ πλήρη πίστιν καὶ αὐτοπεποίθησιν πρὸς τὰ ἐμπρός, χωρὶς νὰ ἀδρανῆτε καὶ μένητε προσκεκολλημένοι ἐπὶ τοῦ ἐδάφους, διότι εἰς ἕκαστον ὑμῶν βῆμα πρὸς τὰ ἐμπρός, ἐστὲ βέβαιοι, ὅτι θὰ σᾶς συνοδεύω καὶ ἡ ἐξ Ἐμοῦ ἀπορρέουσα Δύναμις, ἐφ’ ὅσον Μὲ προσεγγίζετε, θὰ ἐπαυξάνει καὶ θὰ στερῇ τὴν ἀντίρροπον δύναμιν νὰ σᾶς ἕλκῃ πρὸς τὰ κάτω.

Μὴν κωλύεσθε, οὐδὲ νὰ ἀδρανῆτε ἐκ τῶν τυχὸν δοκιμασιῶν τῆς ζωῆς ὑμῶν. **Ἐὰν ποτὲ αἱ δοκιμασίαι ὑμῶν ἐπαυξήσουν, ἡ πίστις ὑμῶν πρὸς Ἐμὲ καὶ τὸ ἔργον μου ἂς ὁπλίζῃ ὑμᾶς διὰ θάρρους, ὅπως ἀντεπεξέλθητε κατ’ αὐτῶν μὲ τὴν χαρὰν καὶ τὸ μειδίαμα εἰς τὰ χείλη, ὅτι δοκιμάζεσθε, ἵνα ἐν τέλει ἐξέλθητε νικηταί.**

Ἐν τῇ παρούσῃ χρονικῇ περιόδῳ ἂς πράξητε πᾶν ὅ,τι θὰ ἠδύνατο νὰ συντελέσῃ εἰς τὴν ταχυτέραν ἐπιτυχίαν τοῦ σκοποῦ τοῦ ἔργου ὑμῶν. Θὰ ἐπιτύχητε, ὅταν θέσητε τοῦτο ὡς σκοπὸν τοῦ βίου ὑμῶν καὶ μὴν ἀμελήσητε νὰ προσαρμοσθῆτε πρὸς ὅσα ἐν τῷ παρελθόντι συνεβούλευσα ὑμᾶς ν’ ἀκολουθήσητε.

Ὀφείλετε ἅπαντες νὰ συμβάλλητε εἰς τὴν ἐπίτευξιν καὶ ταχυτέραν πραγματοποίησιν τοῦ σκοποῦ τῆς ζωῆς ὑμῶν, ὅστις προσαρμόζεται καὶ τελείως συμβαδίζει μὲ τὸν σκοπὸν τοῦ ἔργου ἡμῶν.

Ἐφ’ ὅσον ὅθεν τοῦτο προάγεται καὶ συντελεῖται κατὰ τοσοῦτον θὰ προάγεται καὶ συντελεῖται καὶ ἐν ὑμῖν ἡ πλήρης ἀποκατάστασις, ἥτις θὰ διανοίξῃ πρὸ ὑμῶν εὐρυτάτην τὴν πρὸς Ἐμὲ ἄγουσαν. Πιστεύσατε, ὅτι θὰ πραγματοποιήσητε τοῦτο καὶ ἡ πίστις σας αὕτη θὰ σᾶς φέρει τὸ ταχύτερον πρὸς Ἐμέ.

30/1/1938